NAJŁATWIEJSZE SONATINY

NA FORTEPIAN

DLA PIERWSZYCH LAT NAUKI

OPRACOWAŁ

A. TAUBE

WYDAWNICTWO
A. DĄBROWIECKI
KRAKÓW

K. SZADKOWSKI
SKŁAD NUT
Warszawa
Marszałkowska 58

PRZEDMOWA.

Jednym z najtrudniejszych okresów, pod względem doboru materiału nutowego, jest czas następujący bezpośrednio po ukończeniu szkoły.

Szczególnie w dobie obecnej, powojennej odczuwa się brak materiału nutowego, którego by wartość muzyczna odpowiadała wartości pedagogicznej.

Zbiorek niniejszy miał właśnie na celu:

a) dać utwory bezwzględnie wartościowe muzycznie

b) dobre pod względem pedagogicznym (pianistycznym) i częściowo włączone do programów Niższych Szkół Państwowych.

c) dać utwory u nas mniej jeszcze znane, co według mego zdania będzie pożądane tak dla nauczycieli jak i dla uczniów.

Układając kolejność Sonatin względnie utworów starałem się o stopniowanie trudności, co jednak w idealny sposób nie da się nigdy wykonać, gdyż w zależności od indywidualnych właściwości ucznia (wielkość, siła ręki) to co dla jednego będzie trudne, to dla drugiego, na tym samym stopniu rozwoju, nie przedstawi większych trudności.

Oddając niniejszy zbiorek do rąk Kolegów uprzejmie proszę o życzliwą krytykę, i wskazanie ewentualnych błędów, które postaram się w następnych pracach usunąć.

ARTUR TAUBE

STOPNIOWANIE TRUDNOŚCI

NAJŁATWIEJSZE:	*Ducombe*	*Sonatina*	*C*	*Str. 2*
	Pleyel-Andrée	*Sonatina*	*C*	*„ 12*
	Wilton	*„*	*C*	*„ 2*
COKOLWIEK TRUDN.	*Beethoven*	*„*	*G*	*„ 14*
	Diabelli	*„*	*G*	*„ 21*
	Atwood	*„*	*G*	*„ 4*
	Hook	*Menuet*	*G*	*„ 7*
TRUDNIEJSZE:	*Hook*	*Sonatina*	*D*	*„ 5*
	Beethoven	*„*	*F*	*„ 17*
	Haslinger	*„*	*C*	*„ 25*
	Clementi	*„*	*G*	*„ 28*
	Camidge	*„*	*G*	*„ 8*
	Jones	*Siciliana*	*C*	*„ 10*

BIBLIOTEKA
Warszawskiego
Tow. Muzyczn.
Nr
A.28.502/74

NAJŁATWIEJSZE SONATINY

DLA PIERWSZYCH LAT NAUKI

OPRACOWAŁ PR. A. TAUBE DYR. P.S.S.M. W KRAKOWIE

Zofii Romer
Lemańskiej
W-wa 2

1. W. Duncombe Sonatina C-dur . . . . . str. 2
Allegro

2. C.H. Wilton Sonatina C-dur . . . . . str. 2
Wesoło-Żwawo

3. Th. Attwood Sonatina G-dur . . . . . str. 4
Moderato

4. J. Hook Sonatina D-dur . . . . . str. 5
Giocoso

5. J. Hook Menuet . . . . . str. 7
Moderato

6. M. Camidge Sonatina G-dur . . . . . str. 8
Allegro moderato

7. J. Jones Siciliana . . . . . str. 10
Lento

8. J. Pleyel-A. André Sonatina C-dur . . . . . str. 12
Tempo di minuetto

9. L. van Beethoven Sonatina G-dur . . . . . str. 14
Moderato

10. L. van Beethoven Sonatina F-dur . . . . . str. 17
Allegro assai

11. Diabelli Op. 168 № 2 Sonatina G-dur . . . . . str. 21
Allegro moderato

12. K. Haslinger Sonatina C-dur . . . . . str. 25
Allegro moderato

13. M. Clementi Op. 36 № 2 Sonatina G-dur . . . . . str. 28
Allegretto

WYDAWNICTWO A. DĄBROWIECKI — KRAKÓW

Nakład 4.500 egz. papier 70 x 100 offset kl. V
Styczeń 1949
M-36399 P. W. P. W. Drukarnia Nr III w Krakowie

K. SZADKOWSKI
SKŁAD NUT
Warszawa
Marszałkowska 98

SONATINA

C dur

Allegro M ♩ = 120-126

W. Duncombe

Piano

f

Fine

mf

dim.

p

D. C. al Fine

SONATINA

C dur

Wesoło - Żwawo M. 92-104

C.H. Wilton

Piano

mf

p

f

mf

Menuet M 92-104

C.H. Wilton

Piano

p

mf

Ped. ✻

mf

p

Ped.
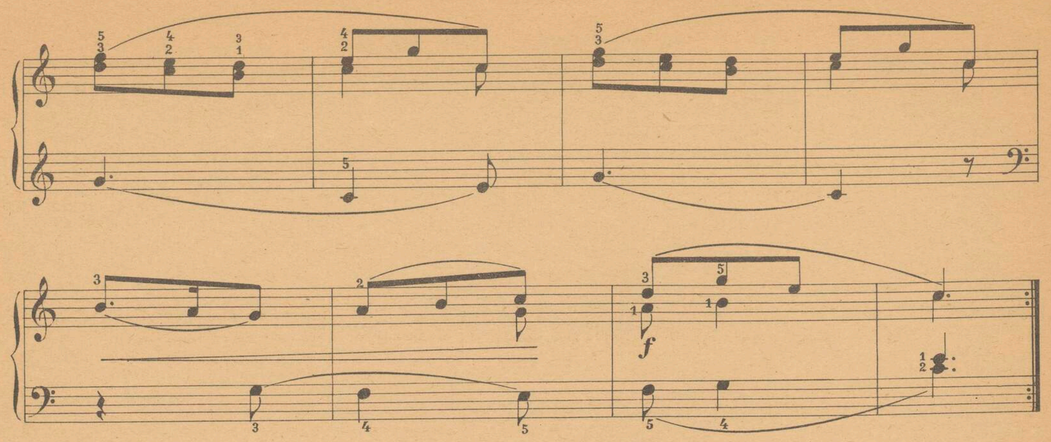
Moderato M ♩. = 68

C.H. Wilton

Piano

p

f

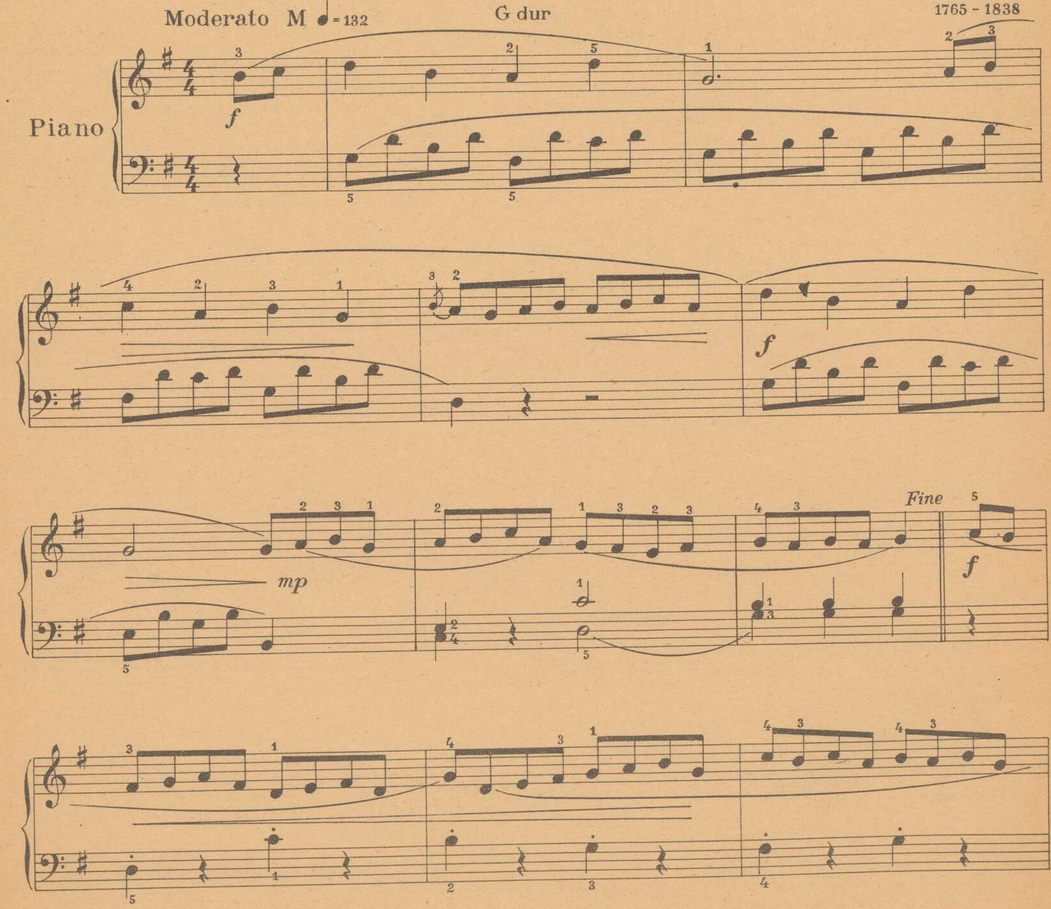
SONATINA
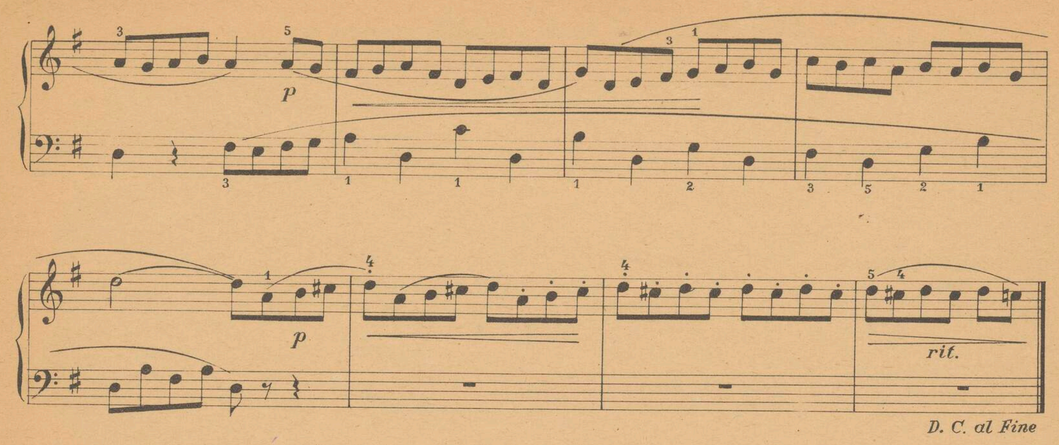
Th. Attwood
1765 - 1838

Moderato M ♩= 132

G dur

Piano

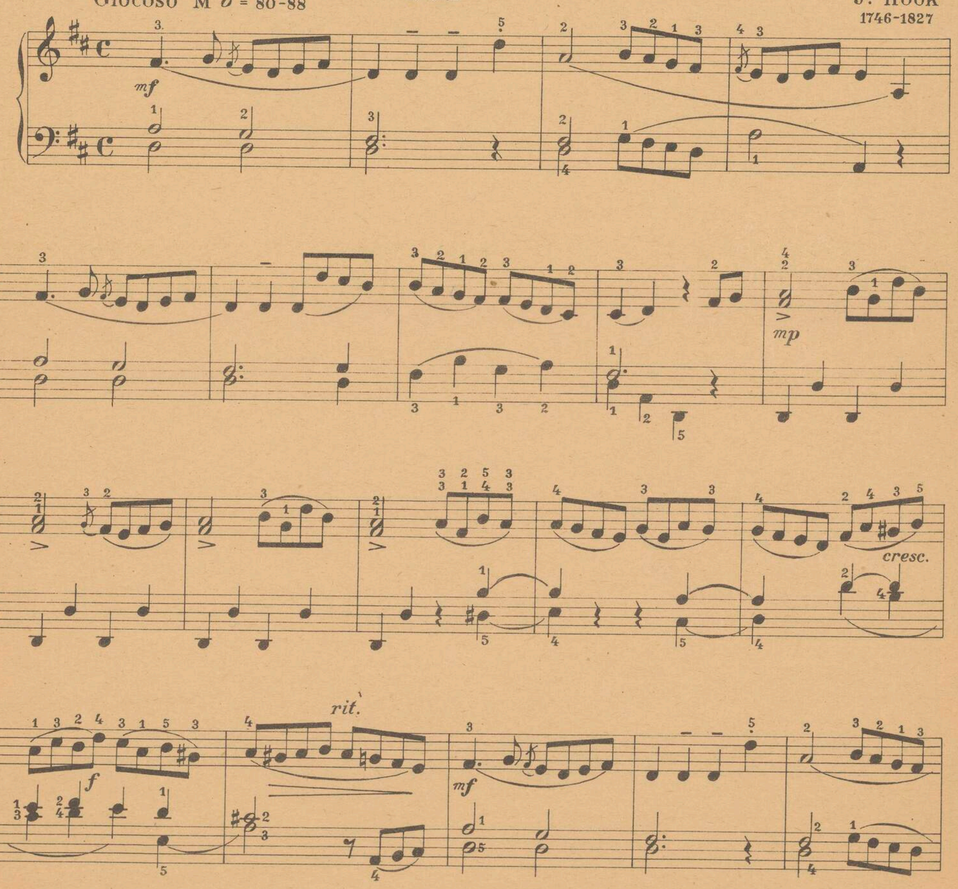

SONATINA

J. Hook
1746-1827

Giocoso M ♩ = 80-88

D dur

Meno mosso

mp

p espr.

p

rit.

A tempo

rit.

p

MENUET

Moderato M ♩ = 132

J. Hook
1746-1827

Piano

mf

Fine

mf

pp

pp

mf

p

D. C. al Fine

* wyk. ułatwione
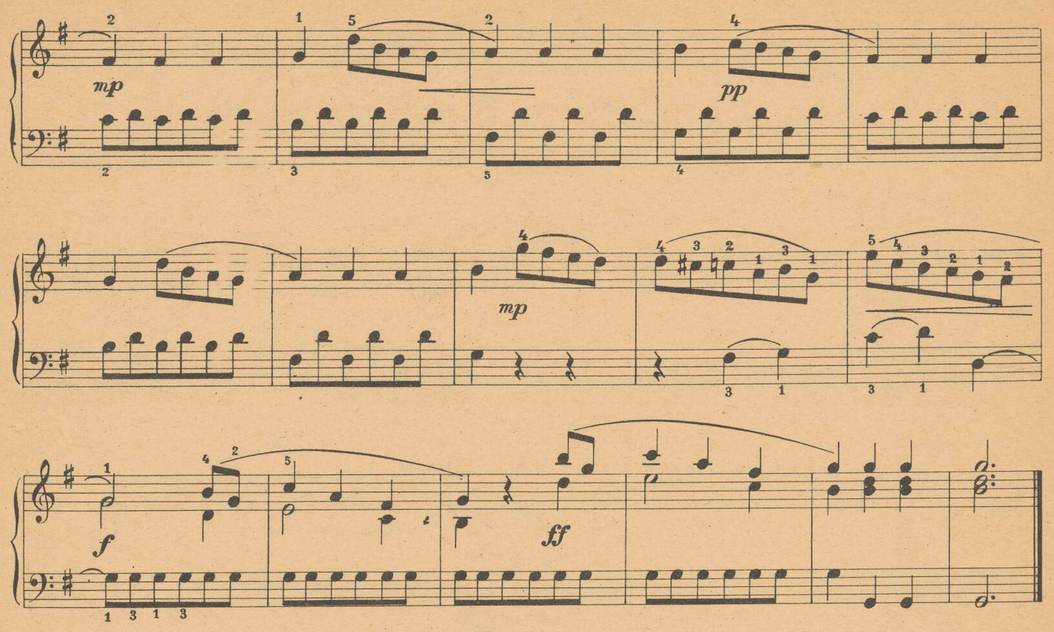
SONATINA

G dur

Allegro moderato M ♩ = 144 - 152

M. Camidge
1758-1844

Piano
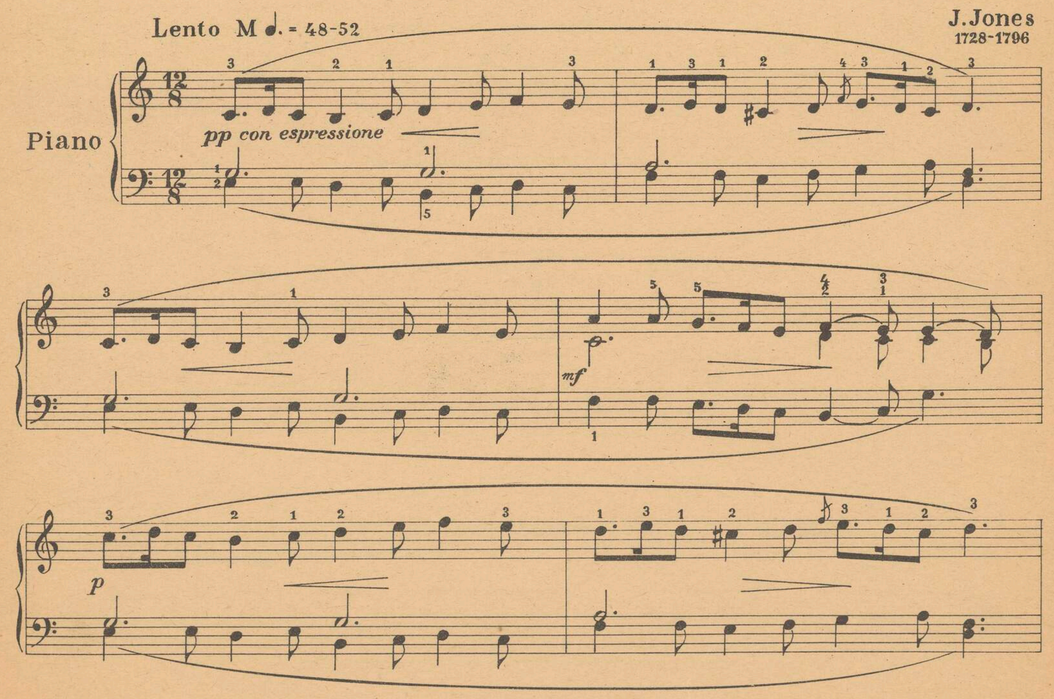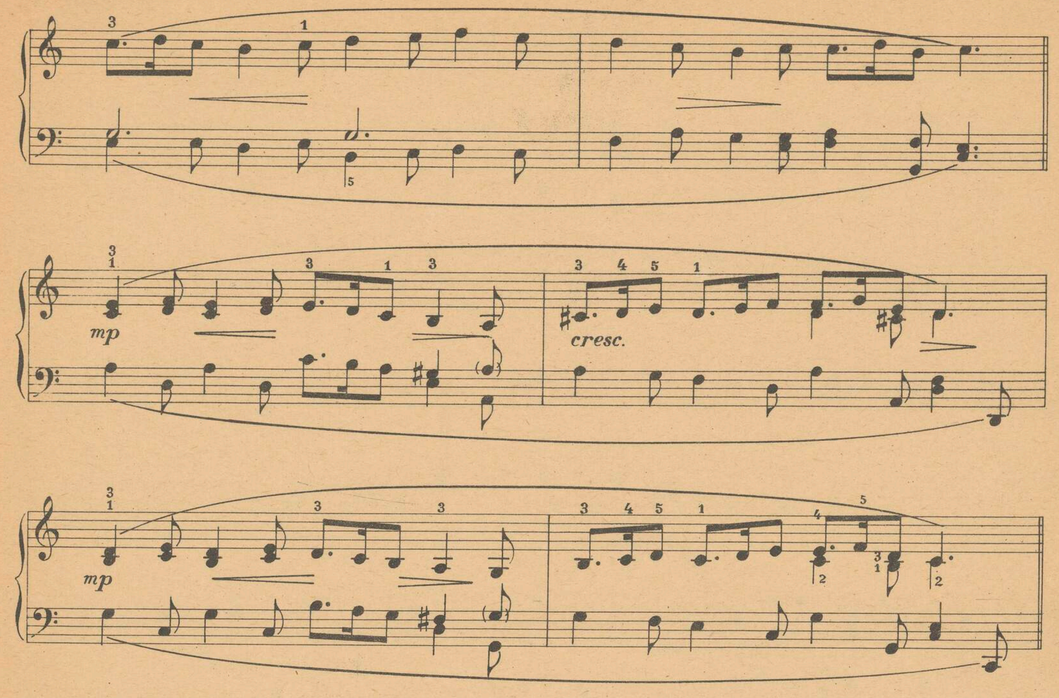

SICILIANA
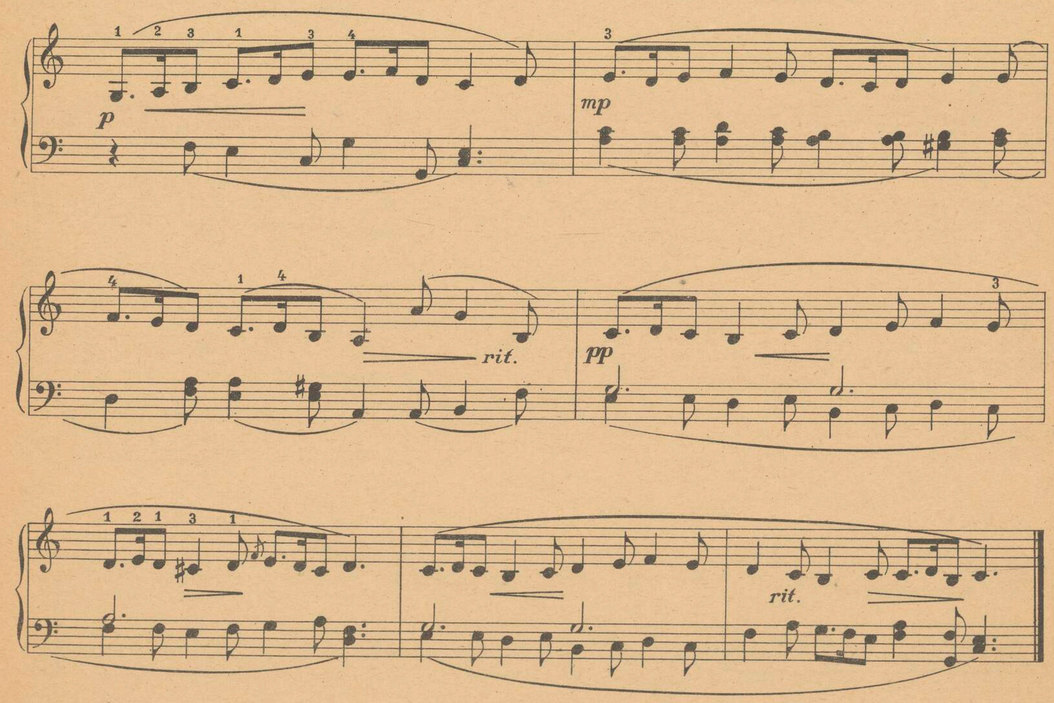
Lento M ♩. = 48-52

J. Jones
1728-1796

Piano

SONATINA

C dur

Tempo di minuetto M ♩ = 132

J. Pleyel – A. André
1751-1831 1775-1842

mf

mf

Fine

Trio

p

p

D. C. al Fine

Rondo

Poco allegretto M ♩ = 66

p non legato

pp

p

cresc.

f

p

pp

f

p

cresc.

f

SONATINA

G dur

L. van Beethoven
1770-1827

Moderato M ♩ = 132

p

cresc.

mf

mf

dolce

cresc.

mf

mf

p

f

Romans

mf

poco cresc.

p

mf

p

mf f p cresc.

a tempo

f rit. p mf

poco cresc.

p p

poco cresc. mf

f

SONATINA

F dur

Allegro assai M ♩ = 100 - 108

L. van Beethoven
1770 - 1827

f p f

p

f p

p f p

f

dim.

rit.

a tempo

dolce

cresc.

Rondo

Allegro

śpiewnie

*) wyk. ułatwione

f dim. p

mp dim. f p

poco marcato

cresc. f mf cresc.

ad libitum a tempo

rit. ff dim. p

Ped. * Ped. * Ped. *

p

mf p f

SONATINA

G dur

Allegro moderato M♩ = 88-100

Diabelli, Op. 168 № 2
1781 - 1858

p

sempre legato

mf p dolce

rallent.

a)
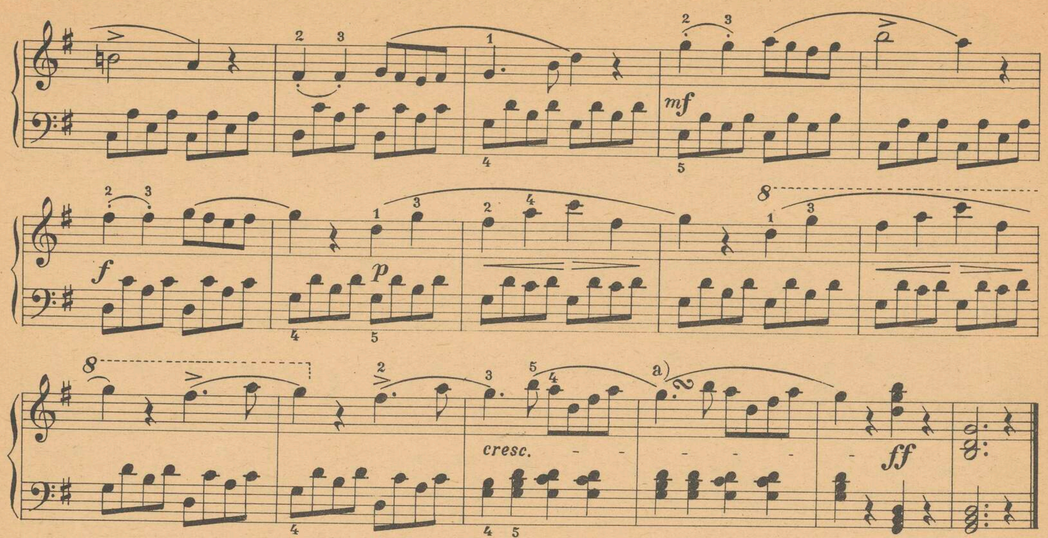
f. p
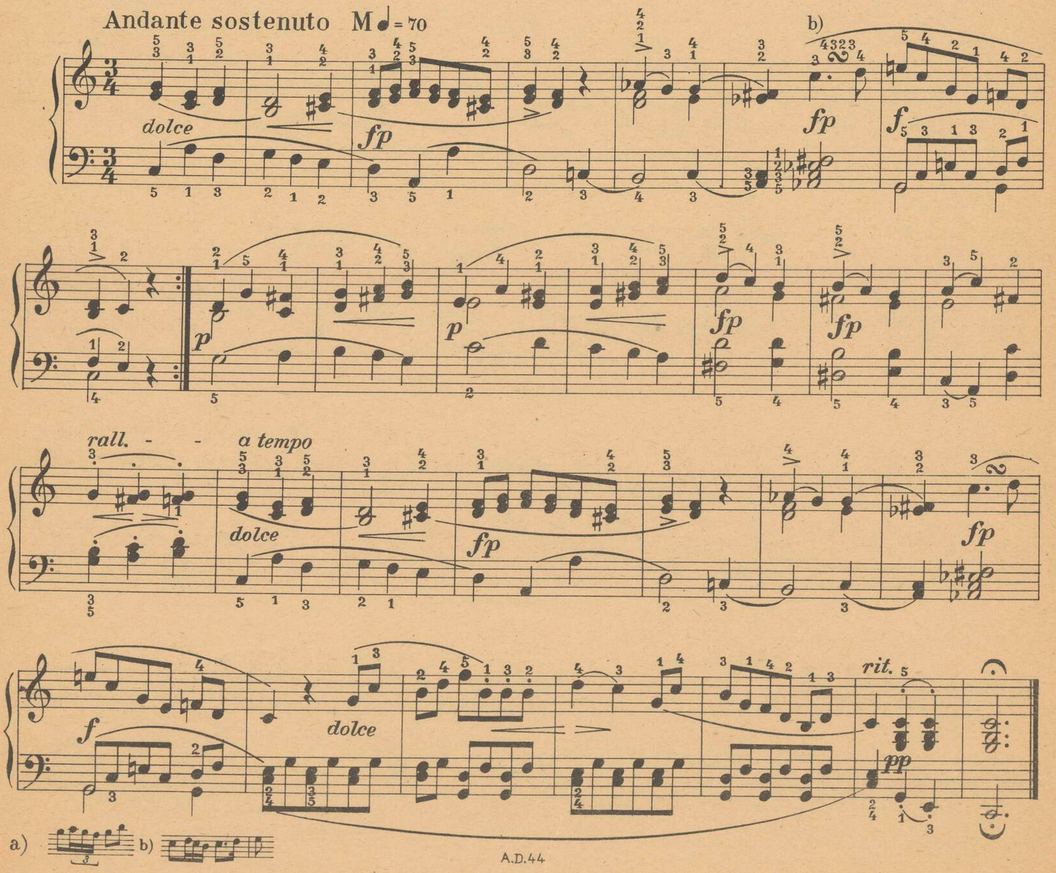
f p
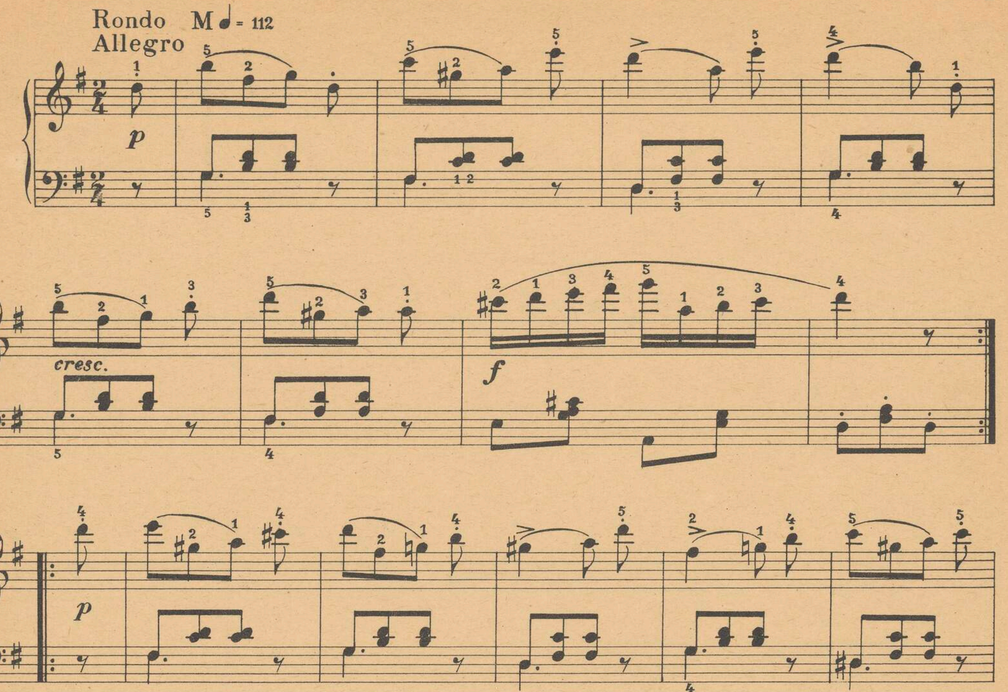
a tempo
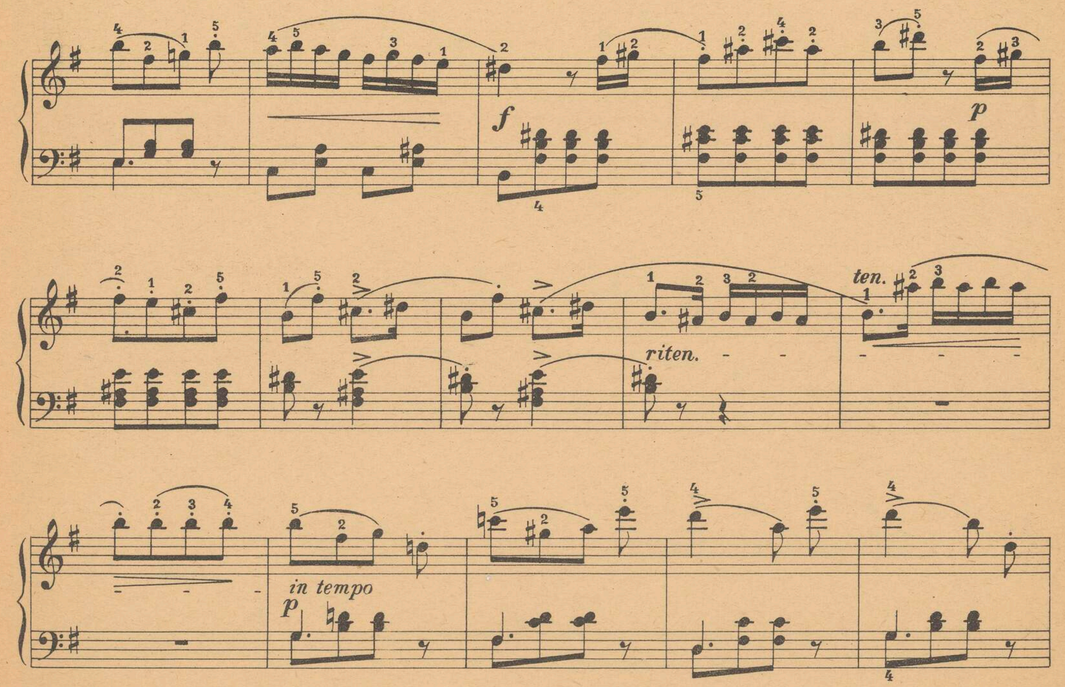
p rit. p

a)

mf
f
p
8
cresc.
a)
ff

Andante sostenuto M♩= 70
dolce
fp
b)
f
p
rall.
a tempo
pp
rit.
a)
b)

Rondo M♩= 112
Allegro
p
cresc.
f

f
p
riten.
ten.
in tempo
p

cresc.

p

poco

a poco

cresc.

f

p dolce

p

cresc.

ff

SONATINA

C dur

K. Haslinger
1816-1868

Allegro moderato M ♩= 116 - 128

p

sf

sf

f

sf

sf

f legato

Ped. ✻ Ped. ✻

Ped. ✻

sf

sf

sf

Ped. ✻

p

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

sf

sf

cresc.

f

Ped. ✻ Ped. ✻

p cresc. f a tempo rit. p sf sf sf sf sf f sf sf sf f

Rondo

Allegretto M ♩ = 138

f. p cresc. f. p p sf dolce simile cresc. ff

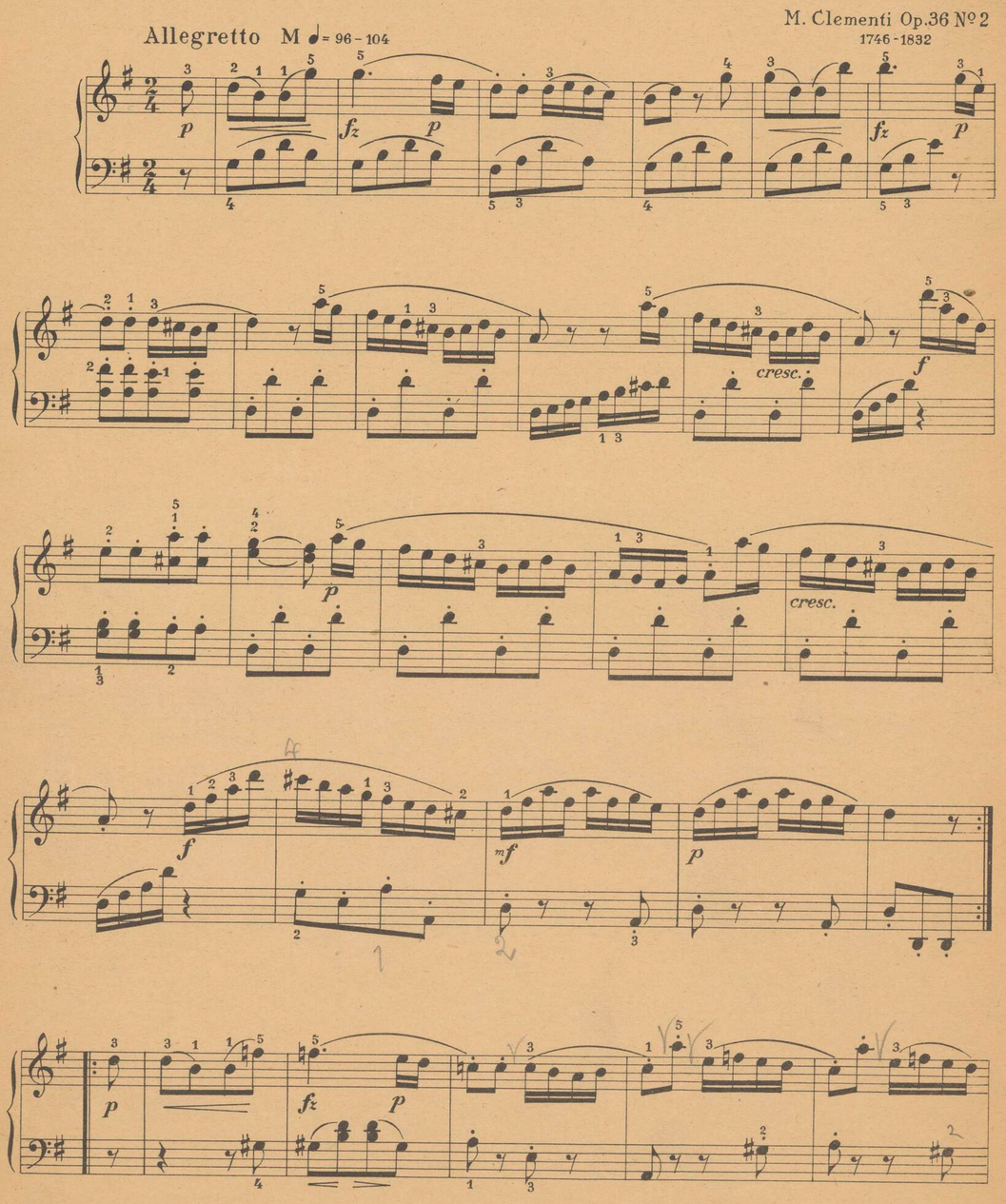
senza pedale

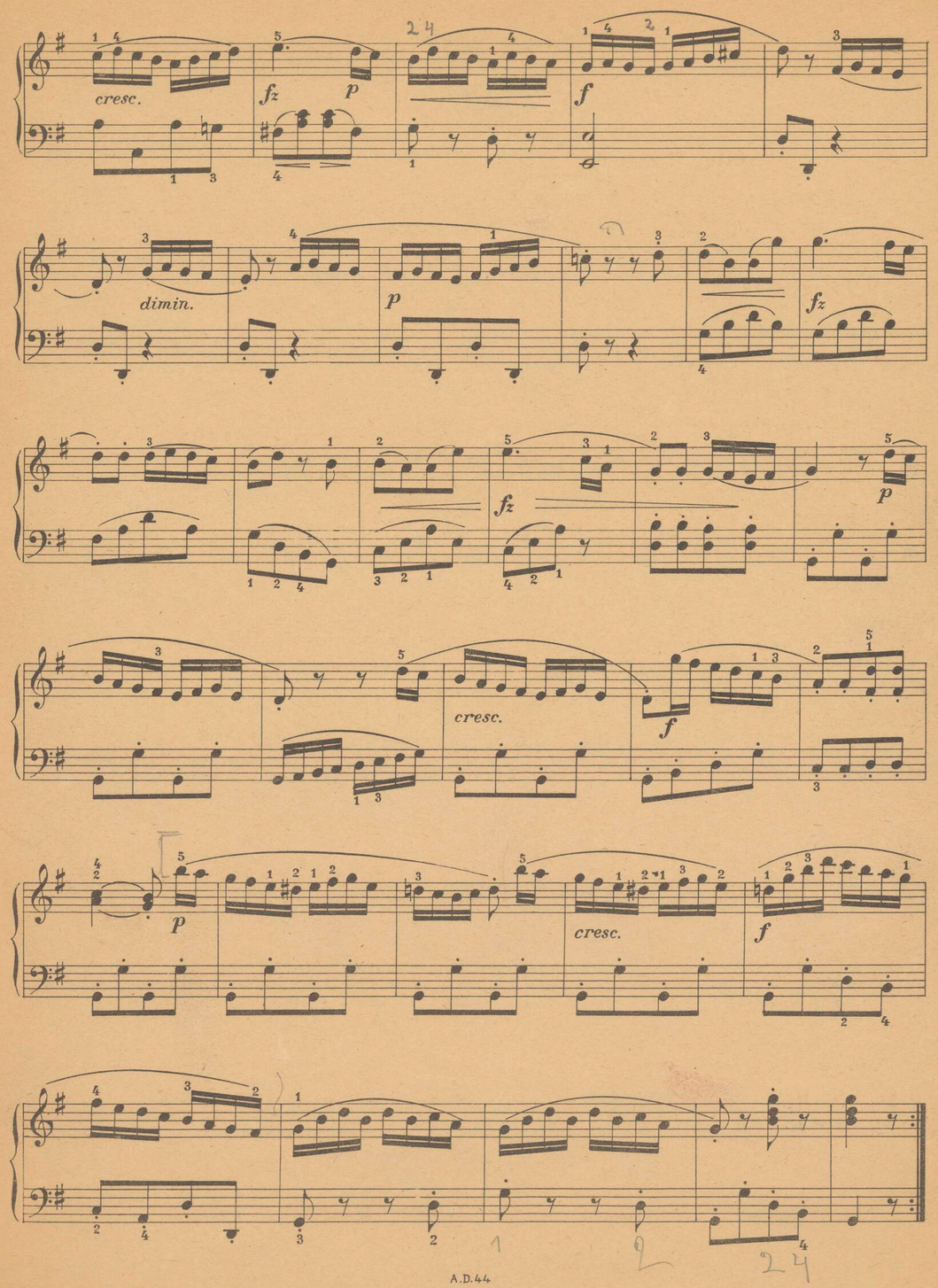
SONATINA

G dur

M. Clementi Op.36 Nº 2
1746-1832

Allegretto M ♩= 96-104

Allegretto

dolce

fz p

fz p

cresc.

f

dimin.

p

fz p

fz p

Allegro

dolce

fz fz fz

dimin. p
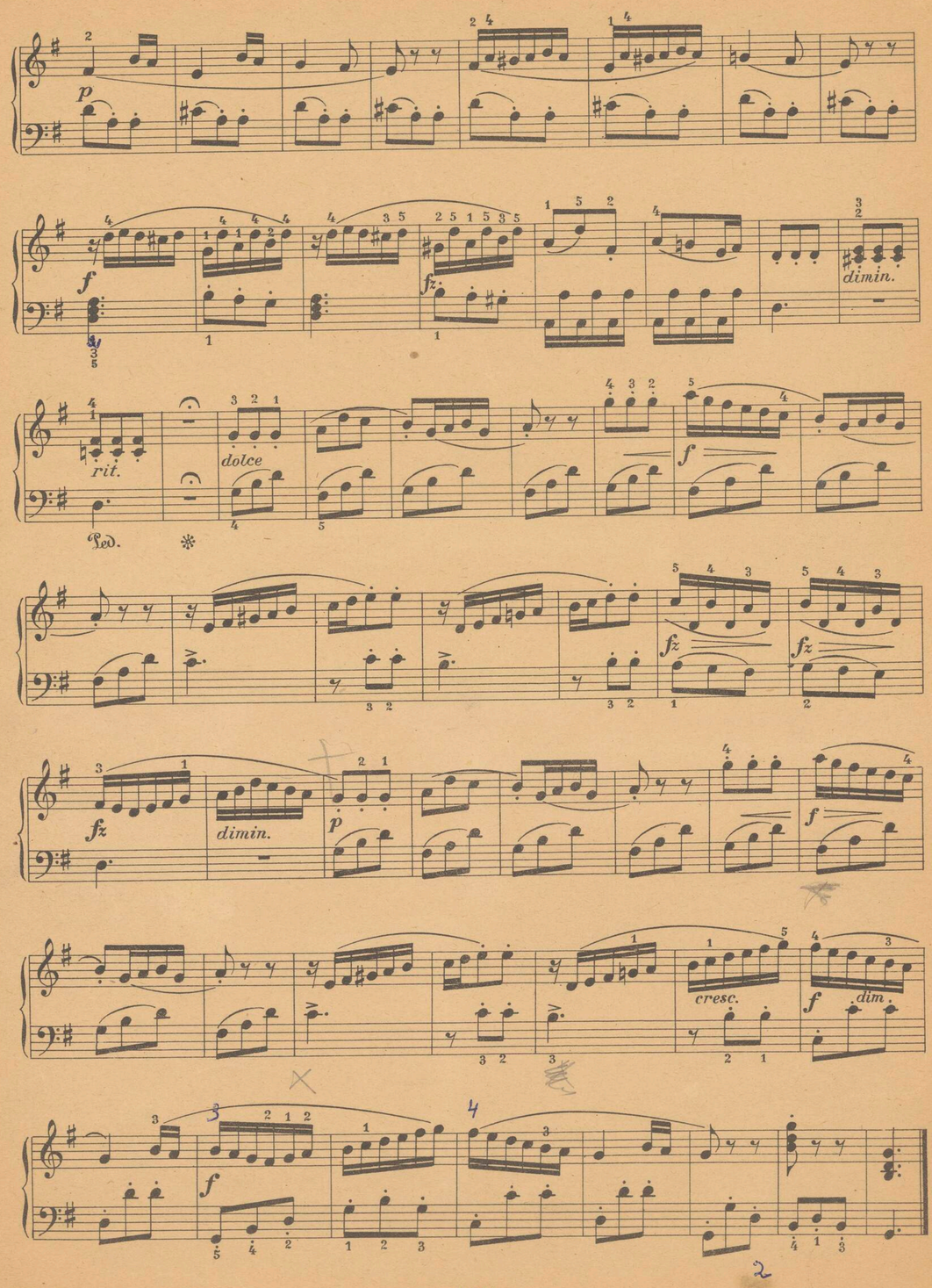
cresc. f

fz fz

p

f

fz fz fz dimin.

A.D.44

OBJAŚNIENIA.

Allegro: Słowo pochodzenia włoskiego. Jedno z najstarszych oznaczeń tempa. W swoim czasie we Włoszech słowo to oznaczało: pogodnie, wesoło. Obecnie jednak we wszystkich krajach oznacza **tempo szybkie.** »Allegro non troppo« nie zanadto szybko. »Allegro moderato« umiarkowana szybkość.

Allegretto: Słowo pochodzenia włoskiego, zdrobniała forma od »Allegro«. Poza oznaczeniem tempa wolniejszego od Allegra, znaczenie jego jest jednak dość chwiejne, gdyż czasem w tempie zbliża się do Allegra jak naprz. »Allegretti« z Sonaty G-dur op. 14 Beethovena, czasami do Andante jak Allegretto z VII symfonji tego Beethovena.

Moderato: Słowo pochodzenia włoskiego oznaczające »tempo umiarkowane«.

Gjocoso: " " " " »wesoło«.

Scherzando: " " " " »lekko« »żartobliwie«.

Lento jak i **Largo:** Oznacza tempo bardzo wolne. Utwory w tym tempie mają najczęściej treść poważną, często dramatyczną, którą trzeba oddać przez śpiewność brzmienia i głęboko odczute wykonanie.

Meno — mosso: Z włoskiego oznacza »mniej szybko« (wolniej) w przeciwieństwie do **»piu mosso«** (prędzej).

Menuette: (Menuet, Minuetto) nastarsza francuska forma taneczna. Największy rozkwit tej formy (stylizowanej spotykamy w twórczości Lullego kompozytora franc., żyjącego w XVII w. Także on jak i współcześni mu kompozytorzy francuscy przyczynili się do stylizacji form tanecznych wogóle.

Siciliana: Taniec starowłoski o bardzo powolnym tempie. Stylizowana jego forma posiada zwykle wyrazistą, głęboką melodję, jak to ma miejsce w Sycilianie Jonesa także u Bacha J. S. w Sycylianie z Sonaty na flet i cembalo. Transkrypcję tej Syciliany na fortepian dokonał Silotti a także inni.

Sonatina: Jest jakby miniaturową formą Sonaty. Zasadniczo jej forma odpowiada formie Sonatowej tylko w zmniejszeniu i często nie jest tak ścisła t. j. człony składowe formy sonatowej są często jedynie zaznaczone. W miarę rozwoju ucznia należy go zaznajomić z budową utworów. Na początek stosujemy najprostsze utworki jedno lub dwuzdaniowe. Następnie poznajemy formę pieśni trzyczęściowej. Najprostsza forma wariacji spowoduje zrozumienie przez ucznia pojęcia tematu i jego przetworzenia. Jeśli uczeń zdaje już sobie sprawę co to jest temat, to zrozumie zastosowanie dwóch tematów w dodatku kontrastujących z sobą (expozycja), a także w przeróbce przetwarzanie tematów (przeróbka). Repryza nie powinna sprawić większych trudności. Przy poznawaniu formy Sonatowej należy wybrać Sonatinę o wyraźnej expozycji i przeróbce. Naprz. Kuhlau op. 55 nr. 1. Clementi op. 36 nr. 6 i inne.

D. C. al Fine: Przy końcu utworów, szczególnie będących stylizowaną formą taneczną stoją litery: »D. C. al Fine« co znaczy: »od początku do końca«. Słowo »Fine« stoi przy końcu I. części utworu. Otóż po zagraniu ostatniego taktu powtarza się utwór od początku a zakończa się go przy słowie »Fine«. Trzeba pamiętać także o tym, iż grając pierwszy raz wszystkie znaki »powtórki« trzeba zrealizować, natomiast grając za drugim nawrotem powtórki stosować nie należy.

Ozdobnik. (Ozdobniki) jest to nazwa małych nutek ozdabiających poszczególne dźwięki pojedyncze, lub będące składowemi częściami jakiejś melodji. Początkowo były używane w muzyce skrzypcowej i wokalnej lecz około 1500 r. zostały zastosowane w muzyce lutniowej, fortepianowej i w mniejszym stopniu w organowej. W muzyce wokalnej ozdobniki wykonywane dowolnie w zależności od techniki, smaku i fantazji śpiewaka były jego popisem. W muzyce lutniowej i fortepianowej do podtrzymania i wzmocnienia słabego i szybko zanikającego brzmienia, wydawanego przez ówczesne instrumenty. Chociaż w muzyce fortepianowej dla ozdobników wprowadzono specjalne znaki, jednak do czasu J. S. B. ilość ich była niezliczona a wykonanie bardzo różnorodne. J. S. B. posegregował je i określił stały sposób ich wykonania. Jeżeli przy wykonywaniu ozdobników uczeń zmieni tempo (najczęściej zwalnia) to należy te fragmenty opracować początkowo bez ozdobników, a następnie z ozdobnikami. Te ostatnie własnego czasu nie posiadają, a ich wykonanie odbywa się kosztem nut sąsiednich.

WYDAWNICTWO MUZYCZNE A. DĄBROWIECKI, KRAKÓW

FORTEPIAN

Bach-Gounod Ave Maria (wyd. ułatwione)
Bach J. S. Inwencje dwugłosowe (oprac. F. Wrobel)
Berens H. op. 61. Nowa szkoła biegłości zesz. I. (opr. Z. Drzewiecki)
Bizet G. »Poławiacze pereł«. Aria Nadira (wydanie ułatwione)
Brahms J. Taniec węgierski Nr. 5
Capua E. Moje słonko
Chopin F. op. 40 Nr. 1. Polonez A-dur
Clementi M. 32 Sonatiny. Cz. I.
– op. 36 Nr. 1. Sonatina C-dur
– op. 36 Nr. 2. Sonatina G-dur
Czajkowski P. op. 39. Album dla młodych pianistów
Fibich Z. Poème
Gounod Ch. Dwa walce, Faust, Romeo i Julia
Ivanovici J. Fale Dunaju. Walc (wydanie ułatwione)
Lemoine H. op. 37. Łatwe ćwiczenia (Etudes Enfantines)
Liszt Fr. II. Rapsodia węgierska w ułatwieniu Bendla
Najłatwiejsze Sonatiny. Wybór sonatin na I i II rok nauki w opr. A. Taubego
Schmitt A. op. 16, Ćwiczenia przygotowawcze
Schubert F. Ave Maria (z tekstem)
Schubert-Liszt. Serenada
Strauss J. Nad pięknym, modrym Dunajem
— Odgłosy wiosny
— Opowieści lasku wiedeńskiego
— Wino, kobieta, śpiew
— Walce. Wybór najpopularniejszych walców w łatwym opracowaniu M. Woźnego
— Walce. Zbiór najpiękniejszych walców
Streabbog L. Mały rekrut
Sweet A. S. La Madone. Meditation religieuse
„W krainie melodii". Album najpiękniejszych utworów w łatwym opracowaniu M. Woźnego
Zbierzchowski H. Kolędy polskie. Wybór najulubieńszych kolęd wraz z tekstem.

SKRZYPCE

Album na skrzypce solo w łatwym układzie. Zawiera 43 pieśni narodowych i ludowych (w druku)
Wohlfahrt F. op. 45. 60 ćwiczeń na skrzypce, zeszyt I.

ŚPIEW Z FORTEPIANEM

Bach-Gounod Ave Maria
Bizet G. »Poławiacze Pereł«. Aria Nadira
Capua E. Moje słonko (O sole Mio)
Geiger W. Idzie na ziemię. Kolęda
– Kanyześ Jezusie? Kolęda
Moniuszko St. Modlitwa Pańska
– Na skrzydłach pieśni
– Panie, gdy serce drży
Niewiadomski St. Jaśkowa dola. 9 pieśni do słów M. Konopnickiej
– Maki. 7 pieśni do słów Makuszyńskiego
– Otwórz Janku. Pieśń do słów Br. Ostrowskiej
– Z wiosennych tchnień. Zbiór 12 pieśni
– 20 kolęd na chór mieszany
Rączka St. op. 30 Pieśni powojenne. 20 oryginalnych pieśni na chór męski.

Druk. PWPW., Drukarnia III, Kraków. M – 34428

Zofia Kozyra
1943

NAJŁATWIEJSZE SONATINY

NA FORTEPIAN

DLA PIERWSZYCH LAT NAUKI

OPRACOWAŁ

A. TAUBE

WYDAWNICTWO
A. DĄBROWIECKI
KRAKÓW

K. SZADKOWSKI
SKŁAD NUT
Warszawa
Szpitalkowska 58